

سید حکیم دستپخش‌ری (نیشته‌ج‌کردن ب پارێزگانی نیشتمان) د خاتمه‌وو و دوو پات د کا توه هه‌ز چ‌کدار کان هه‌زی د ووت و مافیان ب سه‌رمان هه‌یه

به‌هه‌ز سه‌ماحه‌تی سید حکیم له پارێزگای نه‌ج‌ف چاوی به‌که‌مه‌که‌شێخ و پیاو دیار کانێ شار که‌وت و له‌م دیدار شه‌سه‌ماحه‌تی گوته‌ نه‌ج‌فی ئه‌شه‌رف به‌هایه‌کی سه‌حی و شارسنه‌ی گه‌وره‌ی هه‌یه و شه‌وه‌نی به‌گه‌ی په‌غه‌مه‌ران له ئاده‌م و نوح و هود و ساج (سلاویان له به‌ت) بووه، ئه‌وه‌ش پاته‌خته‌ ئیمام مه‌هدی به‌ (خوا کاری ئاسان بکات).

به‌هه‌ز حکیم ی ئاماژه‌ی به‌ سروشتی ووداو و ئاسته‌نگه‌کانی ناوچه‌که‌ کرد و ستایشی ده‌سته‌ب‌کردنی هه‌وه‌وه‌کانی ئاو دانکردنه‌ویی له پارێزگای نه‌ج‌فی ئه‌شه‌رف کرد و ئاماژه‌ی به‌ واده‌ که‌ دروشمی "به‌فه‌یه‌ی مه‌ده" دهر به‌یه‌نی سوپاسگوزاریه‌ به‌ ئه‌و ده‌سته‌که‌ وتانه‌ی به‌ده‌سته‌ها توون تا به‌نه‌ هه‌یه سه‌قامگیری به‌رده‌وام...

سید حکیم وونه‌یکرده‌وه که ئاسایش به‌ خه‌یه‌ی به‌ده‌سته نه‌ها تووه، به‌هه‌که‌ به‌ خه‌وه‌نی شه‌هیدان و فه‌توای مه‌رجه‌عه‌ته‌ی به‌ای ئایینی و قوربانیدانی کارمه‌نده ئه‌منیه‌کان به‌ هه‌موو جه‌ره‌کانی به‌ده‌سته ها تووه، هه‌روه‌ها په‌یامی سوپاسگوزاری به‌ هه‌ز ئه‌منیه‌کان نارد و جه‌خته له‌وه کرد‌وه که "دروسته‌کری ژیا نه"، به‌یه په‌وه‌سته هه‌وه‌وه‌کانیان هه‌زی له به‌گیری و ده‌سته‌ب‌خش‌ری خاوه‌به‌ره به‌ پارێزگانی نیشتمان دابه‌ین بکرت.

به‌هه‌ز حکیم داوای کرد پارچه‌ زه‌ویه‌کی نیشته‌ج‌به‌وونی گونجاو و خزمه‌تگوزاری به‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کی ئه‌منی ده‌سته‌به‌ره بکرت، به‌هه‌هه‌نی دا کار له‌سه‌ر یاسادانه‌ی یاسا په‌وه‌سته‌کان بکات به‌ جه‌به‌جه‌کردنی ده‌سته‌ب‌خش‌ری به‌که‌ و گوته: "سه‌ره‌به‌زه‌کان هه‌زه‌کانی ده‌وه‌هه‌ن و هه‌زه‌ چ‌کدار کان هه‌زی ده‌وه‌هه‌ن و ئه‌وان مافه‌کیان به‌سه‌ر ئه‌مه‌دا هه‌یه." په‌وه‌سته چاوه‌به‌ری به‌که‌ن خه‌یان و خه‌زه‌نه‌کانیان، به‌تایبه‌ته‌ی ئه‌وانه‌ی به‌رینه‌دار یان شه‌هید ده‌بن، که به‌شه‌ جه‌به‌ری به‌که‌ن بودجه‌ی ته‌رخانه‌کرد به‌ گه‌ره‌ن ته‌یکردنی مافه‌کانیان به‌ شه‌وه‌یه‌کی یاسایی، و که‌مکردنه‌وه‌ی 10% کره‌ی خه‌وه‌ندن به‌ ئه‌ندامانی کارمه‌نده ئه‌منیه‌کان، هه‌روه‌ها جه‌خته له‌وه کرد‌وه که ئه‌م وه‌شه‌وه‌نه‌ نو نه‌را په‌ته‌ی مافه‌کی سروشتی ده‌که‌ن به‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ خا و شه‌ره‌ف و به‌ره‌ری ده‌پاره‌زن.

له‌که‌ تاییدا سه‌ماحه‌تی سید حکیم داوای کرد په‌پشته‌ی کرد به‌ ئه‌وانه‌ی به‌های ئه‌و ده‌سته‌که‌ وتانه‌ ده‌زانه‌ له‌گه‌ه پارێدارکردنی ئه‌وانه‌ی جه‌گه‌ی مه‌نه‌نه‌ و خاوه‌ن ئه‌زموونه‌ و ناوبانه‌ی به‌یه به‌ ئه‌وه‌ی پارێزگاری له‌ په‌ره‌ی ده‌وله‌ت و به‌رده‌وامی به‌که‌ن و چه‌رخه‌ بنیاتنه‌ و سه‌قامگیری هه‌ر به‌رده‌وام به‌ت.